

leg 80.000 P összegű teherhatára 73.000 P-re csökkennék. Ilyen mértékű leszállításnak azonban a Thr. 8. §-a szerint helye nincsen, miért is a II. ingatlan teherhatárát legfeljebb olyan mértékben lehet csökkenteni, mint amilyen mértékben az I. ingatlan teherhatárát felemelték. Minthogy a példa esetében az I. ingatlan teherhatára 8.000 P-vel emeltetett, a II. ingatlan teherhatára legfeljebb ugyanennyivel, vagyis 40.000 P-ről 32.000 P-re csökkenthető. Az új teherhatár tehát $48.000 + 32.000 = 80.000$ P, vagyis a védett birtoknak, mint egységnek a helyesbítés előtti állapothoz mérten nem változik a teherhatára, ellenben a belső megoszlás az I. és II. ingatlanok között az eredeti $\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$ arány helyett az I. ingatlan s így az ott érdekelt A. hitelező javára megváltozik.

A gazdaadás a Thr. 8. §-a alapján nem önálló, hanem csupán védekező kérelmet terjeszt elő s az eljárás eredménye az adósra nézve optimumként az, hogy a védett birtok együttes kataszteri tiszta jövedelmének negyvenszeres szorzata változatlan marad. Éppen ezért az adós ilyen „viszontkérelem” előterjesztése esetében eljárási költségátalányt sem köteles fizetni, hiszen kérelme nem támadás, hanem csak védekezés. Érdekessége az, hogy a védekezés nem a támadó féllel (a példa esetében A. hitelezővel), hanem harmadik személlyel (a példa esetében B. hitelezővel) szemben történik. A Thr. 8. §-ára alapított védekező kérelemnek magábanvéve nincsen befolyása a felemelésre irányuló hitelezői alapkérelmekre. Természetes azonban, hogy az adós az alapkérelmet benyújtó hitelezőnek felemelésre irányuló kérelmével szemben az általános védekezési jogával élhet éppen úgy, ahogy a hitelező is élhet e védekezési joggal, ha az adós akár önállóan, akár a Thr. 8. §-a alapján terjeszt elő leszállításra irányuló kérelmet.

A Polgári Jog 1936. évi márciusi számában feltett arra a kérdésre¹⁰⁾ tehát, hogy az adós által a Thr. 8. §-a alapján védekezésként előterjesztett leszállításra irányuló kérelem befolyásolhatja-e a hitelező felemelésre irányuló alapkérelmét, csakis nemmel lehet felelni.

JOGALKOTÁS.

Új jogszabályok.

Az 1936. évi mezőgazdasági munkálatok elvégzéséhez szükséges hitel előmozdítása tárgyában kibocsátott, 1936. február 25-én hatályba lépett 1300/1936. M. E. számú rendelet (B. K. 46. sz.). A rendelet az 1950/1935. M. E. számú rendelet szövegével azonos (P. J. XI. évf. 221.

¹⁰⁾ L. Dr. Tunyogi Szücs Kálmán idézett magyarázatának 50. jegyzetét.

oldal) és e rendelkezések hatályát az 1936. évre is kiterjeszti. Lényegében a mezőgazdasági termelés céljaira szükséges hitel előmozdításávégett a hitelnyújtás bizonyos fajtáit kiemeli és más követelésekkel szemben bizonyos kiváltságokban részesíti. Ilyen követelések:

1. A P. K. és O. K. H. kötelékébe tartozó intézetek által a mezőgazdasági termelés céljaira 1936. február 29. napja után folyósított kölcsönök;

2. a terménykereskedők által a termés betakarítása előtt nyújtott vételárelőlegek;

3. az ú. n. termelési szerződésekkel kapcsolatos hitelek.

A kiváltság általában abban nyilvánul, hogy a követelésekre nézve az árverés elhalasztásának nincs helye, a 2. és 3. csoport tekintetében pedig e követelések más követelésekkel szemben a termelt ingók árverési vételárának felosztásánál elsőbbségben részesülnek.

A védett birtoknál még abban a további kiváltságban részesülnek a követelések, hogy az egyéb követelésre nézve a védett birtokokat illetőleg megállapított korlátozások e követelésekkel szemben nem érvényesíthetők.

Érdekes adat, hogy 1935. évben a P. K. által nyújtott hitelek 1,324.000 pengőt, az O. K. H. által nyújtottak pedig 872.000 P-t tettek ki, mely hitelek kb. 52%-a folyt vissza.

A védjegyek oltalmáról rendelkező 1921: XXII. t.-c. 7. §-ában meghatározott vétségekben bűnösséget megállapító ítéletnek a kir. szabadalmi bírósággal közlése tárgyában kiadott 1430/1936. I. M. számú rendelet (B. K. 56. szám) értelmében a bűnösséget megállapító ítéletet hiteles kiadmányban az ítélet jogerőre emelkedése után a kir. szabadalmi bíróságnak meg kell küldeni. A 17.662/1890. I. M. számú rendelet hatályát veszti.

A bíróság által teljesített váltóóvásért járó külön eljárási költség tárgyban 1936. március 7-én hatályba lépett 7800/1936. I. M. számú rendelet (B. K. 56. sz.). A kir. járásbíróság által az 1876: XVII. t.-c. 98. §-a (1930: XXXIV. t.-c. 132. §-a) alapján teljesített váltóóvásért, valamint az 1874: XXXV. t.-c. 25. §-a (1886: VII. t.-c. 9. §-a) alapján közjegyző helyett teljesített váltóóvásért, továbbá óvásnak postán közléséért külön eljárási költség címén annyit kell fizetni, amennyit a fennálló jogszabályok a kir. közjegyző részére díjként meghatároznak.

A házassági perben használni kívánt meghatalmazáson levő aláírás (kézjegy) bírói hitelesítése. A kir. igazságügyminiszter felmerült esetben a következő álláspontot foglalta el:

A házassági perben használni kívánt meghatalmazáson levő aláírás vagy kézjegy bírói hitelesítéséért (Te. 54. §.) díj még akkor is jár, ha a fél egyébként a perben szegénységi jogban részesül. Az 1874: XXXV. t.-c. 209. §-a értelmében ugyanis, ha a kir. járásbíróság a